

ÚRNAPJA
KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE

C év

1– 4 oldal

Olv.: Ter 14,18-20 - 1Kor 11,23-26 – Lk 9,11b-17
 A csodálatos kenyérszaporítás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Úrnapja van!
A legnagyobb Úrnak vagyunk a vendégei!

Kedves Testvérek! Egy szóban, Úrnapja, nem úgy: az Úrnak a napja, mert minden vasárnap az Úrnak a napja! Ez egy külön ünnep, azt akarja kifejezni vele az Egyház, hogy ebben a misztériumban Krisztus központi gondolata fejeződik ki!

**Krisztus szenvedésével, halálával és feltámadásával
 szerzett a világnak új életet!**

Ez az ünnep azt az üzenetet hordozza, hogy a krisztusi titok a szentmise által az idők végezetéig jelen legyen a világban! Minden szentmise Krisztus véres áldozatának vér nélküli megjelenítője! Krisztus ezt akarta és az Egyház ezt a gondolatot őrzi, hogy ez a krisztusi üzenet az idők végezetéig jelen legyen a világban!

Mi az üzenet?
Életet csak áldozatkészséggel lehet fenntartani:
szeretettel, akár halálig tartó szeretettel!

Akiben ez a készség nincs meg, az nem beszélhet az életről! Az Egyház azért akarja ennek a titoknak jelenlétét a világban, mert ez az üzenet az ember életének a központba állítása! Azért jövünk ide vasárnapról-vasárnapra, mert Jézus Lelkéből akarunk élni!

Jézus Lelkéből csak az élhet,
akiben megvan a készség az áldozatra!
Próbáljuk meg ezt a titkot megsejteni és magunkévá tenni!

Vizsgáljuk meg önmagunkat most, amikor egyre kevesebben vagyunk, mert az emberek szabadságra mennek. Kívánjuk nekik, hogy jól pihenjenek, testben, lélekben újuljanak meg. **A szentmisét Szilviáért és Istvánért ajánljuk fel, akik házassági évfordulójukra készülnek.**

Szentbeszéd

Úrnapja az Úr Szent Testének és Vérének ünnepe!
Arra a titokra gondolunk, amit a Szentírás így fejez ki:
Odaadta Testét értünk és kiontottá Vérért értünk!
Mindezt azért, hogy az ember visszanyerje lelki életét,
mert a lelki életnek ára van!

Kedves Testvérek! Jézus az életével fizetett azért, hogy a világ, az emberek újjászülessenek, ami azt jelenti: a lélek felől éljenek! Ahogy mondottam a szentmise bevezetőjében, ez a mai

ünnep Krisztus központi misztériumát jeleníti meg a világban. A szentmisében és a szentmisével Jézus azt akarta, hogy ne csupán szó emlékeztessen rá, hanem cselekedetek is!

Ezt cselekedjétek az Én emlékezetemre!

A szentmisére gondolunk, hogy újra és újra ezt cselekedjük. Igen, de többről is szó van: ahogy Én cselekedtem, ti is úgy cselekedjétek! Ha a Lélek szerint akarunk élni, akkor annak a készségnek kell megnyilatkozni az életünkben, amit ez a titok kifejez:

***Jézus szenvedésével, halálával váltott meg bennünket!
Isten azt akarta, hogy ez a titok
az idők végezetéig jelen legyen ebben a világban!***

Nap mint nap, újra és újra neki kell feszülnie, meg kell újulnia az embernek. Mindegyikünk megújulása ebben az áldozatkészségben van és közben életet fakasztunk. Akiért áldozatot hozunk, annak életet ajándékozunk!

A mai ünnep ószövetségi előképe. Ha jobban szeretnénk megérteni történelmileg is ezt az üzenetet, akkor Mózesig kell visszamenni. Mózes, amikor az új hazába vezette a népet, akkor arról volt szó, hogy a nép megerősíti szövetségét az Istennel. Milyen kerete legyen ennek a szövetségkötésnek? Mózes oltárt épített, az áldozati állatok vérét fölfogták edénybe.

Az áldozatbemutatás mindig így történt a zsidóknál. Az áldozati állat vérének felét az oltárra öntözték, a másik felét a népre. Ez azt fejezi ki, hogy az egyik fél az Isten, aki értünk van, a másik fél az ember, akikért az Isten van. Az áldozat szellemisége fejezi ki Istennek ezt a készségét. Az embereknek ezt kell felfogni!

Jézus Krisztus értünk Emberré lett, nekünk ajándékozta az életét, tanított, példát adott, értünk volt. Neve sajátosan utal is erre: Emmanuel, nemcsak értünk, hanem velünk van! Velünk az Isten! Jézus szenvedésével, halálával kifejezi ezt az értünk létét, a velünk valóságát, hogy nekünk életünk legyen. Jézus azt mondja:

***Ahogy Én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!
Jelen legyen a világban ez a szeretet!***

Akit szeretünk, azért áldozatot hozunk. Az életünket adjuk oda annak, akit szeretünk, azért, akit szeretünk! Sőt, ha ez igazán nagy szeretet, akkor olyan vágy is megszületik bennünk, hogyan lehetne minél nagyobb áldozattal kifejezni a másik megbecsülését, a másik felé áradó szeretetünket. Ez az élet! Akinék ebben az élményben része van, az él! Akinék ebben nincs része, az a halál kultúrájában találja magát!

Az Egyház története. Ha ennek a krisztusi titoknak kibontakozását nézzük, akkor ez az Egyház története. A kereszténység összegyűjti – így is mondhatnám - a körében felépülő világot. Ennek csodálatos kifejeződése, - ez magától értetődő volt a keresztényeknek - hogy a középpontban volt a templom, a templom körül volt a temető és bővülő körben az ott élő emberek. Nem volt városrendészeti törvény. Ma van ilyen is.

Annak a keresztény világnak – plagizálva így is mondhatnám - városrendészeti terve: a templom a középpontban. Ha városról van szó, a katedrális, a katedra, a tanítószték, ahonnan

szól a tanítás. Ahol fölkészítik az embereket arra, hogy miképpen lehet egymással élni. Jézus a példa, Jézus a minta. Szól a tanítás a templomokból, a katedrálisokból.

Nem felejttem, talán negyven-ötven évvel ezelőtt olvastam, amikor Franciaországban új lakótelepek épültek, – városrendészeti kérdés – templomot nem terveztek. Az emberek pszichikailag beszorultak. Amikor gondolkodtak a kérdésen, akkor valaki fölvetette, nincs templom. Templomot építettek és minden megváltozott. Ez ötven éve volt. Azóta még inkább megváltozott rossz értelemben minden.

Gondoljunk csak arra, hogy a kereszténység az idő menetét keresztény kalendáriumokkal határozta meg. Ebben a kalendáriumban központi volt a keresztény ünnep. Az ember vagy Istennel ünnepel, vagy beletorkollik minden emberi ünneplés az eszem-iszomba. Azt is mondhatnám, hogy a kereszténység a földi világot összekötötte az égi hazával. A mai ünnep ezekről is szól, ez a kereszténység üzenete a mai ünnep által.

Most hol tartunk? Oltár és ember összetartozik. Ha elválasztják az embert az oltártól, az ember egyszer csak nem érti önmagát sem, a másik embert még kevésbé. Ha ez történik, az oltárok elmagányosodnak, az emberek hitüket veszítik! Tudomásul kell vennünk, hogy Jézus üzenetet bíz ránk. Ez az ünnep erről is szól, az életetekről van szó, az egymással való kapcsolatokat mérlegre kell tenni.

***Az ember, ez a csodálatos lény
képes megmutatni ebben a világban az Istent!
Az Isten az, aki az áldozatkész emberben megmutatja magát!***

A magának élő emberben nem tudja megmutatni magát az Isten. Ott van benne is az Isten, de az ember eltemette az Istent. Gondoljunk arra, amiről Szentháromság vasárnapján beszéltem, hogy katasztrofális lelki változás történt a XVII.- XVIII. században. Eltűntetni az Egyházat, eltűntetni az Istent és az embert nem lehet, de elbizonytalanítani igen.

Nagyon óvatosak legyenek a televízió nézésével, a rádió hallgatásával, a különböző programokkal, a simogatós telefonjaikkal, mert a jelen időszakban az ember tönkretétele folyik. Kísérleteznek velünk. A mai ünnep üzenete kifejezi, hogy mire való az emberi élet, ha fölismerjük azt, hogy csak a Lélek felől tudunk élni! Az ember az emberi kapcsolatait az áldozatkészségével méri, mert Jézus ezt tanítja nekünk. Nincs más lehetőség! Minden, ami ettől eltérít, az életellenes, az zsákutca! Ma zsákutcában vagyunk.

Arról van szó, hogy a templomok már nem fontosak. Nekem még kisgyerek koromban azt mondta a nagyapám, édes Fiam, mindig toronyiránt! Akkor még az ember, ha közlekedett, minden település ég felé mutató tornya valamilyen irányt jelzett. Nem csupán a fölfelé irányt, hanem eligazító irányt is az utakon, de főképpen a lelkiekben. Micsoda más menete van ma már az időnek. Mi határozza meg az időbeosztásunkat? Ünnepek? Sokkal több pihenőnap van, mint volt akár ötven évvel ezelőtt.

Az emberek már nem is tudják, hogy mi az ünnep eredeti megfogalmazása: Lelki megújulás és testi felfrissülés. Ma csak wellness hirdetnek, amikor ünnepek vannak, a különböző turista utakra hívnak bennünket. Nem önmagában ezzel van a baj, az iránnyal, az értelmezéssel. Érdemes elgondolkodni ezeken a kérdéseken. A mai ünnep Krisztus szent testének és vérének ünnepe a mi emberi életünk titka is. Kikerülhetetlen titok, nagyon nehezen akarjuk megérteni ezt a titkot, pedig roppant egyszerű, csak nem könnyű megvalósítani!

Utalás a mai evangéliumra. Jézus mindig örömmel és nyitottsággal fordult a nép felé. A mai evangéliumban azt hallottuk, hogy egész nap tanította a népet és pihenni indult, amikor az emberek utána mentek. Az emberek nem hagyják pihenni azt, aki értük él. Aki nem értük él, azzal nem is foglalkoznak az emberek sem. Jézus barátságosan fogadta a tömeget. Jézus éjszaka is fogadta Nikodémust. Jézus próbára teszi az apostolokat: Ti adjatok nekik enni!

Meghökkentő! Jézus lehetetlent kért tőlük, de mert engedelmeskedtek megtörtént a csoda. A világban minden így van. Az Isten lehetetlen dolgokat kér tőlünk és ha mi mégis, mindennek ellenére igent tudunk mondani, akkor csoda lesz. Milyen kedves tanítás az apostolok felé: szedjétek össze a maradékot. Hallottuk, hány kosárnyi maradékot szedtek össze! Bizonyára elgondolkodtak ezen a történésen.

Mi, akik még maradtunk e körül az oltár körül, mi, akik még bejövünk a templomba, ne felejtsük el, kereszténynek lenni azt jelenti, hogy mi a tőlünk néha lehetetlen dolgokat kérő Istenhez tartozunk. Aki erre nem készséges, annak az istenkapcsolata lesz kérdésessé. Ilyenkor évszázadokon át úrnapi körmenetet tartottak minden településen Európában. Ma egyre kevesebb van ebből is. Kimentek az utcára, kifejezve: Krisztus megmutatja magát.

**Nekünk kell megmutatni Jézust,
mert nem lehet őt bezárni a templomokba!
Jézust nem lehet bezárni a privát életünk magányába!
Jézus az emberek között található általunk!
Kérdezem: Találkoznak az emberek Jézussal általunk?**

+ A M E N +

Könyörögjünk

Kérünk Urunk, töltsd be lelkünket Istenséged örökkévaló élvezetével, amelyet drága Tested és Véred vétele már előre jelez, aki élsz és uralkodsz mindörökkön örökké. **Amen**

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! A mai ünneppel a nagy ünnepek lezárulnak: karácsony, húsvét, mennybemenetel, pünkösd, Szentháromság vasárnapja, Úrnapja. Most évközi idő kezdődik.

Hétfőn Keresztelő Szent János születésének ünnepe van. Főünnep

Kedden a kalocsai székesegyház felszentelésének ünnepe. Múlt héten, kedden előadást tartottam Kecskeméten, érsek Atya is eljött, néhány püspök, potentátok. Érsek Atya külön kérte, ha lehet, vegyek én is részt ezen a kalocsai ünnepen. Meglátjuk, de ez az ő ünnepük.

Szerdán délután itt 3 órakor Gellért testvér édesanyjának a temetési szertartása lesz.

Csütörtökön Szent László király ünnepe, általa magyar sajátosságú kereszténységgé lettünk

Pénteken Jézus Szíve ünnepe. Főünnep

Szombaton Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepe. Főünnep.

Azért akartam elmondani, hogy íme ennyi ünnep! Régen ezek voltak az irányadók. Ma más irányadók vannak az ünnepléseket illetően. Ma már nem Istenhez, nem templomhoz, nem kereszténységhez kötődnek az ünnepek, hanem ahhoz a világhoz, amelyben jobban élünk és mégis tele vagyunk panasszal. **Érdekes kettősség!**